

курсу стереометрії, тому що метою даного елективного курсу є: ознайомити учнів з деякими фактами та методами проєктивної геометрії, допомогти оволодіти правилами виконання зображень просторових фігур на площині та методами розв'язування задач на побудову перерізів, розвинути просторове мислення, виявити та розвинути математичні здібності учнів.

Під час навчання в учнів формуються вміння виконувати зображення плоских і просторових фігур на площині, застосовувати елементи проєктивної геометрії до розв'язування задач евклідової геометрії (зокрема, на побудову перерізів просторових тіл).

Цей елективний курс має два розділи: «Зображення» та «Геометричні перетворення». У першому розділі розкриваються поняття, пов'язані із зображеннями: вимоги до зображень; центральне і паралельне проектування як методи утворення зображення; правила зображення плоских і просторових фігур на площині. Другий розділ містить поняття проєктивної геометрії: афінне та афінно-перспективне перетворення, поняття, які найчастіше використовуються для розв'язування задач на побудову за допомогою однієї лінійки, зокрема на побудову перерізів просторового тіла. Це дозволяє більш ширше і ясніше розібратися в навчальному матеріалі, засвоїти його і зробити висновки.

Під час вивчення курсу краще використовувати лекційно-практичну систему навчання, а також організувати дослідницьку діяльність у вигляді виконання проєктів, які мають за мету показати тісний зв'язок проєктивної геометрії з життям, зокрема із особливостями зорового сприйняття людиною навколишньої дійсності.

Вивчаючи курс, учні матимуть можливість проявляти творчу активність, отримують уміння і навички пропонувати цікаві гіпотези і проблеми (враховуючи прикладну спрямованість курсу), розвинути навички самостійно досягати мети, а також конструювати отримані знання за рахунок творчого підходу до лекційних і практичних занять. При цьому будуть формуватися вміння орієнтуватися в інформаційному середовищі, отримують вміння обробляти, досліджувати різні інформаційні джерела.

Учні, які вивчатимуть елективний курс «Зображення та геометричні перетворення» зроблять, перш за все, великий крок вперед, відкриють для себе багато чого нового і цікавого з точки зору проєктивної геометрії.

Також матимуть, з одного боку, підготовку до вивчення у вищому навчальному закладі таких курсів, як проєктивна геометрія, нарисна геометрія, з другого боку, матимуть уявлення про організацію навчання у вузі, тому що цей курс базується на лекціях, практичних заняттях і поглибленій самостійній роботі.

Цілеспрямоване навчання, виявлення певних особливостей пошукової діяльності сприятиме розвитку та зміцненню інтересу учнів до вивчення математики і подальшого навчання у вищому навчальному закладі.

Таким чином, курс «Зображення та геометричні перетворення» сприяє розвитку просторової уяви, конструктивних вмінь і буде основою для подальшого успішного навчання у вищих навчальних закладах.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Збірник програм з математики для допрофільної підготовки та профільного навчання (у двох частинах). Ч.П. Профільне навчання / Упоряд. Н.С.Прокопенко, О.П.Вашуленко, О.В.Єргіна - Х. : Вид-во «Ранок», 2011 - 384 с. – (Факультативи та курси за вибором).

### УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ТА ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ У МЕДИЧНИХ ВУЗАХ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИТЯЧИХ ХВОРОБ

Гарас М. Н., Воротняк Т. М.

Буковинський державний медичний університет

Безперервність вищої медичної освіти є запорукою підготовки висококваліфікованих фахівців медичної галузі, зокрема, лікарів-педіатрів [1-3].

Метою дослідження було оцінити результати вивчення дитячих хвороб та готовність до складання ліцензованих іспитів студентами та лікарями-інтернами за спеціальністю «Педіатрія».

Дослідження проведено шляхом ретроспективного аналізу результатів вивчення дитячих хвороб на до- та післядипломному етапах навчання студентами та лікарями-інтернами за спеціальністю «Педіатрія» на кафедрі педіатрії та дитячих інфекційних хвороб Буковинського державного медичного університету. Проаналізовано результати контролю знань у 37 студентів під час навчання на VI курсі медичного факультету за спеціальністю «Педіатрія» (вхідний та заключний рівень знань за тестовими завданнями), а також результати складання ліцензованого

іспиту Крок-2 (педіатричний субтест). У цих же осіб під час навчання у дворічній інтернатурі за спеціальністю «Педіатрія» проведено аналіз складання ліцензованого іспиту Крок-3 (педіатричний субтест).

За вимогами робочої навчальної програми вивчення дитячих хвороб на VI курсі передбачає розвиток клінічного мислення майбутнього фахівця шляхом диференційно-діагностичного підходу у верифікації захворювань, складання діагностичних алгоритмів та призначення індивідуалізованих схем лікування на базі опанованих на молодших курсах знань, вміннях та навиках з урахуванням чинних вітчизняних протоколів діагностики та лікування захворювань у дитячому віці.

Вхідний рівень знань за результатами тестування виявився невисоким і в середньому склав  $49,8 \pm 2,1\%$  правильних відповідей, що свідчить про незначну залишковість знань з педіатрії з попередніх курсів. Результати заключного тестування продемонстрували значну позитивну динаміку і були вірогідно вищими ( $83,1 \pm 1,2\%$ ,  $p < 0,05$ ), ніж під час вхідного тестування. Безперервна індивідуальна самостійна робота студентів під контролем викладачів під час підготовки до складання ліцензованого іспиту Крок-2 дала змогу покращити результат його складання у вигляді вірогідного збільшення кількості правильних відповідей педіатричного субтесту у порівнянні з попередніми обома тестуваннями ( $86,6 \pm 0,9\%$ ,  $p < 0,05$ ).

Аналізуючи результати складання ліцензованого іспиту Крок-3 слід також відмітити позитивну тенденцію до збільшення частки правильних відповідей педіатричного субтесту ( $87,0 \pm 2,2\%$ ,  $p > 0,05$ ), проте без вірогідних відмінностей з результатами Кроку-2. Даний факт, на нашу думку, пояснюється практичною орієнтованістю навчання в інтернатурі з удосконаленням практичних вмінь і навиків та поглибленням теоретичних знань у вузькопрофільному аспекті, що не відображається при складанні тестових завдань, зорієнтованих на всі спеціальності за напрямом підготовки «Медицина».

Таким чином, наступність підготовки фахівців педіатричного профілю на до- та післядипломному етапах продемонструвала ефективність у вигляді покращення готовності до складання ліцензованих іспитів Крок-2 та Крок-3.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Атестація лікарів як логічний етап безперервного професійного розвитку / О.М.Хвистюк, В.Г.Марченко, К.І.Бодня [та ін.] // Проблеми сучасної медичної науки та освіти. – 2010. – №1. – С. 15-18.
2. Безперервне післядипломне професійне навчання лікарів: перспективи і проблеми в анестезіології / Л.Я. Ковальчук, В.В. Гнатів, О.В. Олійник [та ін.] // Медична освіта. – 2008. – № 4. – С. 5-7.
3. Сисоева С.О. Творчий розвиток особистості в процесі неперервної професійної освіти / С.О.Сисоева // Неперервна професійна освіта: теорія і практика: зб. наук. праць / за ред. І.А. Зязюна, Н.Г.Ничкало. – К., 2001. – Ч 1. – С. 391.

## МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Головань М. С.

Державний вищий навчальний заклад «Українська академія  
Банківської справи Національного банку України»

Сучасний ринок праці потребує не просто кваліфікованих фахівців, а професіоналів-дослідників, які володіють фундаментальними знаннями, здатні до самостійного пошуку наукової інформації, уміють творчо мислити, володіють методами дослідницької діяльності. Дослідницька компонента стає однією з провідних у структурі готовності спеціаліста до професійної та соціальної діяльності. Тому проблема становлення і розвитку дослідницької компетентності студентів ВНЗ стає особливо актуальною.

У даній роботі побудована узагальнена структурно-функціональна модель процесу формування дослідницької компетентності майбутніх фахівців у навчальному процесі ВНЗ.

У процесі побудови моделі процесу формування дослідницької компетентності ми виходили з таких положень.

1. Дослідницька компетентність – це цілісна, інтегративна якість особистості, що поєднує в собі знання, уміння, навички, досвід діяльності дослідника, ціннісні ставлення та особистісні якості і виявляється в готовності і здатності здійснювати дослідницьку діяльність з метою отримання нових знань шляхом застосування методів наукового пізнання, застосування творчого підходу в цілепокладанні, плануванні, аналізі, прийнятті рішень та оцінці результатів дослідницької діяльності. Структуру дослідницької компетентності складають такі компоненти: мотиваційно-ціннісний, когнітивний, діяльнісний та рефлексивний, які взаємно обумовлені і взаємозв'язані між собою.